21/04/2024

Η Πάτρα τιμά την μνήμη των 10.000 και πλέον σφαγιασθέντων Πατρέων το 1821 – Λιτανεία της Ιεράς Εικόνας του Αποστόλου Ανδρέου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Ο Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος και οι Ιερείς της Πάτρας τέλεσαν, χθες, «τρισάγιο», ενώπιον της προτομής του ήρωα Ιωάννου Παπαδιαμαντοπούλου, στα Ταμπάχανα Πατρών. Στη συνέχεια λιτανευτικά, με επικεφαλής τον Σεβασμιώτατο και βαστάζοντας την ιερά Εικόνα του Αποστόλου Ανδρέου, Ιερείς, Πατριωτικοί Σύλλογοι και πλήθος πιστών, έφθασαν στην Πλατεία Αγίου Γεωργίου Πατρών, όπου ανεπέμφθη δέηση και εξεφωνήθη ο πανηγυρικός από τον Μητροπολίτη, και κατετέθησαν στέφανοι.

Η Πάτρα τιμά την μνήμη των 10.000 και πλέον σφαγιασθέντων Πατρέων, από τις βαρβαρικές τουρκικές ορδές τοπύ Γιουσούφ Πασά, από την Κυριακή των Βαίων (3

Απριλίου)1821, έως και την Μεγάλη Παρασκευή του ιδίου έτους. Κατόπιν εγγράφου αιτήματος του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτη Πατρών κ.** κλησίας της Ελλάδος, καθιερώθη **Κυριακή των Νηστειών,** κάθε 10.000 σφαγιασθέντας, από τους

“Η σπίθα, η κρυμμένη στη στάχτη, η δόξα η κρυμμένη στις σελίδες των βιβλίων της ιστορίας, έγιναν φλόγα και τις καρδιές των νεωτέρων Πατρινών, απογόνων ηρώων και μαρτύρων έφλεξαν και ήλθαν να προσθέσουν σφρίγος και ενθουσιασμό και στις δικές μας καρδιές. Κοντά στην λαμπρή αναβίωση της μνήμης του Παπα-Γιώργη, την θυσία του οποίου και των άλλων Πατρινών, των προμνημονευθέντων θυμάτων της τουρκικής θηριωδίας που εκάναμε με την έλευσή μας στην πόλη του Αγίου Ανδρέου, στην Αλεξιώτισσα, με Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και ιερά Μνημόσυνα, πρόσθεσαν την δική τους πρωτοβουλία, την οποία υιοθετήσαμε και με συγκίνηση και ενθουσιασμό, υπό την αιγίδα μας περιεβάλαμε και τον παλμό τους και το σφρίγος και τις ενέργειές τους ενισχύσαμε, ώστε να ξαναζωντανέψη η ηρωική των προγόνων μας θυσία και το χρέος και η ευγνωμοσύνη να αποδοθή και να αποδίδεται, με πορείες μνήμης και δρόμους θυσίας και δεήσεις και μνημόσυνα, τόσο μπροστά στην προτομή του αγνού και ανιδιοτελούς, του μεγάλου ήρωος, Ιωάννου Παπαδιαμαντοπούλου, στα Ταμπάχανα, ο οποίος και την περιουσία του υπέρ Πατρίδος διέθεσε και την ζωή του για την ελευθερία του Γένους προσέφερε, καταλιπών το αίμα του στο μυριοδόξαστο Μεσσολόγγι, αλλά και προσευχές και

έκφραση τιμής σε τούτο το μνημείο που η ευγνωμοσύνη των Πατρέων έστησε για τον Δεσπότη των Πατρών, τον Εθνεγέρτη Γερμανό και τους συναγωνιστάς του Κληρικούς και Λαικούς, Προκρίτους και τους άλλους Έλληνες, που ένωσαν τις καρδιές τους και την ρωμαλαιότητα των δυνάμεών τους, για την πίστη και την πατρίδα”, είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος.

Η μνήμη αυτή ζωντάνεψε τα τελευταία έτη, υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών και προσωπικά του ιδίου του Μητροπολίτου Χρυσοστόμου, ο οποίος στήριξε την πρωτοβουλία των νέων του Συλλόγου «Μωραΐτες εν Χορώ» που με ενθουσιασμό και παλμό ξαναζωντάνεψαν ιστορικές μνήμες και θύμησες στην Πάτρα.

Με πρωτοβουλία του Σεβασμιωτάτου στήθηκε στον αύλειο χώρο του Ιερού Ναού του Αγίου Ανδρέου, **μνημείο δόξης και τιμής για τους μαχαίρα, ικριώμασι, σούβλαις και άλλοις φρικτοίς βασάνοις και μαρτυρίαις φονευθέντας υπό των βαρβάρων Τούρκων, Πατρινούς Κληρικούς και Λαικούς και ωρίσθη ως ημέρα μνήμης τους, από την Αποστολική Μητρόπολη των Πατρών, η Ε' Κυριακή των Νηστειών, εκάστου έτους, ως πλησιεστέρα Κυριακή, με την Κυριακή των Βαίων, ότε άρχισε η φρικτή σφαγή των χιλιάδων Πατρινών το 1821.**

Σήμερα οι εορταστικές Εκδηλώσεις πραγματοποιούνται στον Ιερό Ναό του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου Πατρών.

Ομιλία του Μητροπολίτη Πατρών: Μνήμη 10.000 Πατρέων σφαγιαθέντων υπό των Τούρκων

Στεκόμαστε γιά μιά ἀκόμη φορά, στό χῶρο τόν ἅγιο καί ἱερό, ὅπου ἔστησαν οἱ πόδες, Δεσπότη λεοντόκαρδου, πού κράτησε στά χέρια του, ὄχι μόνο τό Λάβαρο τό ἔνδοξο καί τιμημένο τῆς Ἁγίας Λαύρας, ὄχι μόνο τήν Σημαία τοῦ ἀγῶνος, ἀλλά κράτησε τήν Ἑλλάδα ὁλάκερη καί στούς ὠμους του, τούς στιβαρούς σήκωσε τοῦ Γένους τό Σταυρό καί ξεσήκωσε σέ παλλαϊκό συναγερμό γιά τήν ἀποτίναξη ζυγοῦ μαρτυρικοῦ καί σκλαβιᾶς ἀσήκωτης 400 ἐτῶν.

Τόν ἀκοῦμε νά φωνάζῃ μέ τήν βροντερή φωνή του πού ἔβγαινε μέσα ἀπό τά ἀδούλωτα σπλάγχνα του «Ἐλευθερία ἢ θάνατος» καί νά ὑψώνῃ τό ἀνάστημά του μπροστά στίς ξένες δυνάμεις, λέγοντάς τους ὅτι εἶναι χρέος τους νά βοηθήσουν τήν Ἑλλάδα, πού τούς δίδαξε πολιτισμό καί ἀνθρωπιά.

Αὐτή ἡ φωνή του διεπέρασε τούς αἰῶνες καί θά ἀκούεται ἐλεγκτική μέχρι τῆς συντελείας τοῦ κόσμου, πρός κάθε ἐπίβουλο καί ψεύστη ἐναντι τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων τῆς Ἑλλάδος καί ἐναντι τῶν ἀγώνων της γιά τήν διατήρηση τῆς ἰδιοπροσωπείας της, τῆς παράδοσής της ἀτόφιας καί τῆς Ἑλληνορθόδοξης ἰδιοπροσωπίας της.

Αὐτή ἡ περίφημη διακήρυξη, πού ἦλθε μετά ἀπό ἐκείνη τῆς Ἁγίας Λαύρας, αὐτό τό περίφημο μανιφέστο, ἐνόχλησε τόσο πολύ τούς ξένους, γιατί πυροδότησε τίς καρδιές καί ξεσήκωσε τούς σκλάβους ἐναντίον τῶν ἐπιβούλων καί βαρβάρων τόσων αἰώνων.

Δέν ἀντεξαν τήν λεβεντιά, τήν ἐνότητα τότε, τό ἀγωνιστικό φρόνημα καί ἐκρυψαν τό πρόσωπο, πίσω ἀπό τό ἐπίπλαστο προσωπεῖο, ὅπως ἔκαναν διαχρονικά καί κάνουν καί σήμερα.

Θέλησαν τότε μιά Ἑλλάδα σκλάβα, γιά νά προωθοῦν τά δικά τους ἀποικιακά συμφέροντα καί συνέπραξαν μέ τούς βαρβάρους, ὥστε νά καταπνίξουν, ὡς ἐνόμισαν τήν ἀντίσταση τοῦ Λαοῦ μας, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε μαζί μέ τήν ἐλευθερία καί πορεύτηκε πάντοτε μέ τά ἐλεύθερα ὁράματα.

Δέν εἶχαν περάσει παρά μόνο λίγες ἡμέρες ἀπό τόν ξεσηκωμό τῶν Πατρινῶν, πού ἔκλεισαν τούς Τούρκους στό κάστρο καί ὡδηγοῦσαν τήν πόλη στήν Ἐλευθερία, ὅπως συνέβη καί μέ τίς ἄλλες πόλεις τῆς Πελοποννήσου. Ἡ πονηρία τοῦ Γκρήν, τοῦ Ἄγγλου Προξένου, τό μῖσος γιά τήν ἔνδοξη καί αἱματοβαμμένη Ἑλλάδα, ἡ διπλωπροσωπεία καί ἡ μπαμπεσιά, ἔφεραν τόν Γιουσούφ Πασᾶ στήν πόλη τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, τήν κατέπνιξε στό αἷμα καί τήν παρέδωσε στήν φωτιά.

Τό αἷμα χύθηκε ποτάμι καί ἔφτασε ὡς τή θάλασσα καί τήν ἔβαψε κόκκινη. Τά κεφάλια τῶν Πατρινῶν κείτονταν κατά γῆς καί ἔγιναν παίγνια στά πόδια τῶν βαρβάρων καί ἀπολίτιστων σφαγέων Ἀνατολιτῶν, φρικτῶν ἀπογόνων τοῦ αἱμοσταγοῦς Μωάμεθ.

Περισσότεροι ἀπό τούς μισούς κατοίκους τῆς πόλεως, φρικτοῖς μαρτυρίοις καί βασάνοις, ἐτελειώθησαν, ἀκολουθώντας τόν δρόμο τῶν ἡρώων καί μαρτύρων ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος. Τό αἷμα τοῦ Παπα-

Γιώργη τῆς Ἀλεξιώτισσας ἀχνίζει μέχρι σήμερα μπροστά στήν Ἁγία Τράπεζα τῆς Ἐκκλησιᾶς, ὅπου ὁ Λειτουργός τοῦ Θεοῦ προσφέρθηκε ὁλοκαύτωμα στό φοβερό τρισάγιο.

Κορίτσια σάν τά κρίνα καί τά γάργαρα νερά, ἀτιμώθησαν ἀπό τούς φαύλους καί ἄξεστους καί ἐσύρθησαν στά σκλαβοπάζαρα τῆς Ἀνατολῆς. Ἄωρα ἀγόρια ἐπωλήθησαν ὡς δοῦλοι στῆς ἀραπιᾶς τά φοβερά παζάρια.

Οἱ ἱστορικοί τῆς ἐποχῆς, φρικιῶντες παραδίδουν τίς φρικτές καί ἀνείπωτες σκηνές, πού ὁμοιές τους μάτι ἀνθρώπινο δέν εἶδε καί νοῦς οὐδέποτε ἐφαντάσθη.

Ναοί ἐρημώθησαν καί στό πῦρ παρεδόθησαν, σπίτια ἐμειναν ἐρείπια, μνήματα κατεσκάφησαν καί ἀκόμα φτάνει μέχρις ἡμῶν ἡ κάπνα ἀπό τά φρικτά συντρίμμια πού ἄφησε ἡ μανία τῶν βαρβάρων, ἀνακατεμμένη μέ τήν προδοσιά, τήν πονηρία καί χαιρεκακία τῶν ξένων.

Τί κι’ ἂν τήν ἄλλην ἡμέραν, ἐπεσκέφθησαν στόν ὀντά του τόν Γιουσούφ Πασᾶ, γιά νά «μεσιτεύσουν» νά σταματήσῃ τίς σφαγές! Πιστεύομεν ὅτι τό θέαμα, νά περνοῦν οἱ σφαγεῖς μπροστά στόν φρικτό ἀρχιθύτη κρατώντας στά χέρια τους κομμένα κεφάλια Πατρινῶν καί τό αἷμα νά στάζῃ στά ἀπαίσια πόδια του, μᾶλλον τούς ἡδόνιζε, παρά τούς προκαλοῦσε φρίκη.

Ἀλήθεια, πῶς ἀντεξαν τόσο πόνο καί κραυγές τῶν φονευθέντων, ἀλλά καί ὅσων

ἀπέμειναν, πού προσπαθοῦσαν νά σωθοῦν πέφτοντας στά νερά τοῦ Πατραϊκοῦ, γιά νά βροῦν τόπο, νά τούς ξενήσῃ; Τό αἷμα τῶν 10.000 Πατρέων, τοῦ μισοῦ καί πλέον πληθυσμοῦ τῆς Πάτρας τότε, ἐπί τάς κεφαλάς των κεῖται καί ἐπί τάς κεφαλάς τῶν τέκνων αὐτῶν, θά κεῖται ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Τό αἷμα πότισε τή γῆ, τά σώματα τῶν ἡρώων ἔγιναν σπόρος ἱερός καί τά εὐώδη ἄνθη τῆς ἐλευθερίας ἐβλάστησαν. Οἱ ἀγῶνες ἐλίπαναν τήν μαρτυρική γῆ, οἱ Ἐκκλησιές ἀναστήθηκαν, οἱ καμπάνες τό νικητήριο σάλπισμα ἠχησαν, τά σπίτια ξανακτίστηκαν, οἱ νεκροί ἐκ τῶν μνημάτων ἀνέστησαν. Τό πέρασμα ἔγινε, τό Πάσχα ὁλόφωτο γιορτάστηκε. Ὁ Γερμανός μαζί μέ ὅσους ἀπέμειναν ἔψαλε ἀπό τό Μοναστήρι τοῦ Ὁμπλοῦ τό Χριστός Ἀνέστη. Τό Λάβαρο καί οἱ Σημαῖες κυμάτισαν στόν ἐλεύθερο ἀέρα. Τά κάστρα τῆς σκλαβιᾶς ἔπεσαν. Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, ξαναχτίστηκε, ἡ Βαγγελίστρια μάρτυρας τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Λαοῦ τῶν Πατρέων, πρός τήν Ὑπέρμαχο Στρατηγό καλεῖ μέ νικητήριο σάλπισμα στῆς Λευτεριᾶς τό πανηγύρι. Ἡ Χρυσο-Παντάννασα διαλαλεῖ τό πεῖσμα τῶν ἀδούλωτων Πατρέων καί ὅλων τῶν Ἑλλήνων νά στήνουν τρόπαια νίκης πάνω στά ὅποια ἐρείπια καί συντρίμμια, ἠθέλησαν νά ἀφήσουν τῶν σφαγέων τά χέρια. Ὁ Παντοκράτορας θά δίνῃ τό μολύβι τῶν πολλῶν του τρούλων γιά νά ἠχοῦν τά κανόνια καί οἱ σάλπιγγες τῆς λευτεριᾶς καί νά γραφοῦν καί νά γράφωνται σελίδες δόξης καί τιμῆς.

Ἡ Ἁγιαλεξιώτισσα θά κρατάῃ ὡς θησαυρό τοῦ Παπά της τά ράσα βουτηγμένα στό αἷμα καί θά διαλαλῆ ὅτι οἱ Ἕλληνες πέτυχαν τῆς λευτεριᾶς τό θαῦμα, δίδοντας τήν ζωή τους.

Δεσποτάδες,-Παπάδες καί καλόγεροι, γραμματισμένοι καί ἀγράμματοι, πρόκριτοι καί πᾶσα ἄλλη ψυχή, ἄνδρες καί γυναῖκες, σέ στεριά καί θάλασσα ἔγιναν ἕνα σῶμα μιά ψυχή γιά νά κάνουν δοξασμένη τή γῆ τῶν πατέρων τους καί νά τήν παραδώσουν σέ μᾶς ἀτόφια καί ἀκηλίδωτη, ἀδούλωτη καί περήφανη.

Κι ὅσες φορές κράτησαν στίς καρδιές τους οἱ Ἕλληνες αὐτή τήν εὐχή καί τήν παρακαταθήκη, αὐτή τήν κληρονομιά καί τήν διαθήκη τῶν προγόνων τους, μεγαλούργησαν. Ὅσες φορές ξεστράτησαν, ἔκλαψαν εἰς ἐρείπια φοβερά. «Κι ἂν εἴμασταν λίγα χρόνια ἀκόμα μονιασμένοι, θά εἴχαμε πάρει καί τήν Κωνσταντινούπολη», ὅπως εἶπε ὁ ἀοίδιμος Κολοκοτρώνης, στούς μαθητάς τῆς Ἀθήνας, μιλώντας τους στήν Πνύκα.

●Πέρασαν τά χρόνια, ἡ Πάτρα ἔγινε καί πάλι ὁ ὡραῖος τῆς Ἑλλάδος ὀφθαλμός.

Ἡ χαρά ἐκάλυψε τῆς λύπης τά δάκρυα.

Ὁ ἥλιος ἐκάλυψε τό ἔρεβος καί τόν φόβο τῆς νυκτός.

Ἡ πρόοδος ἐθεράπευσε τίς πληγές τῶν φρικτῶν ἐρειπίων.

Οἱ Πατρινοί ὗψωσαν Ναό στόν Πολιοῦχο, ζηλευτό καί περιάκουστο σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο.

Ὅμως ἡ λήθη ἔκανε κι αὐτή τήν δουλειά της καί θέλησε νά πάρῃ τό δικό της μερίδιο. Πέρασαν χρόνια. Οἱ ἱστορικές σελίδες, φύλαξαν κρυμμένη στοργικά τήν ἀλήθεια καί ἀτόφια τά γεγονότα, γραμμένα μέ τό αἷμα καί τό πνεῦμα τῶν χιλιάδων, σφαγιασθέντων, ἀνασκολωπισθέντων, ἐξανδραποδισθέντων Πατρινῶν.

Δειλά καί ἁπλᾶ, πολύ ταπεινά γινόταν τό μνημόσυνο, τοῦ Ἐθνομάρτυρα Παπα-Γιώργη τῆς Ἀλεξιώτισσας, μέ μόνους τούς Παπάδες τῆς Ἐκκλησιᾶς κάθε χρόνο τήν Κυριακή τῶν Βαΐων καί στεφάνι κατετίθετο μπροστά στό Μνημεῖο πού ὗψωσε γιά τοῦ Παπᾶ τήν ἡρωική θυσία ἡ Ἀχαϊκή Ἑταιρεία Πατρῶν (Ἱστορική καί Ἐθνολογική Ἑταιρεία ὡς ὀνομάζεται σήμερα) ἀποτίουσα φόρον τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης στόν ἥρωα καί μάρτυρα Ἱερέα.

Ὅμως ἂν ἰσχύῃ τό «οὐδέν κρυπτόν ὑπό τόν ἥλιον» καί ἐάν ἡ πραγματικότητα βεβαιώνει ὅτι ὁ Θεός τούς μάρτυρες αὐτοῦ καί μέ παρέλευσιν αἰώνων φανερώνει κατά τό σχέδιον Αὐτοῦ τό σωτήριον καί τήν θείαν Οἰκονομία, τό αὐτό ἴσχυσε καί γιά τά ἐθελόθυτα σφάγια, τά θύματα τῆς Τουρκικῆς βαρβαρικῆς θηριωδίας πού λίπαναν μέ ποταμούς αἱμάτων τήν γῆ, πού πρῶτος πότισε μέ τό δικό του αἷμα ὁ Πρωταπόστολος Ἀνδρέας.

Ἡ σπίθα, ἡ κρυμμένη στή στάχτη, ἡ δόξα ἡ κρυμμένη στίς σελίδες τῶν βιβλίων τῆς ἱστορίας, ἔγιναν φλόγα καί τίς καρδιές τῶν νεωτέρων Πατρινῶν, ἀπογόνων ἡρώων καί μαρτύρων ἔφλεξαν καί ἦλθαν νά προσθέσουν σφρῖγος καί ἐνθουσιασμό καί στίς δικές μας καρδιές. Κοντά στήν λαμπρή ἀναβίωση τῆς μνήμης τοῦ Παπα-Γιώργη, τήν θυσία του ὁποίου καί τῶν ἄλλων Πατρινῶν, τῶν προμνημονευθέντων θυμάτων τῆς τουρκικῆς θηριωδίας πού ἐκάναμε μέ τήν ἔλευσή μας στήν πόλη τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, στήν Ἀλεξιώτισσα, μέ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί ἱερά Μνημόσυνα, πρόσθεσαν τήν δική τους πρωτοβουλία, τήν ὁποία υἱοθετήσαμε καί μέ συγκίνηση καί ἐνθουσιασμό, ὑπό τήν αἰγίδα μας περιεβάλαμε καί τόν παλμό τους καί τό σφρῖγος καί τίς ἐνέργειές τους ἐνισχύσαμε, ὥστε νά ξαναζωντανέψῃ ἡ ἡρωική τῶν προγόνων μας θυσία καί τό χρέος καί ἡ εὐγνωμοσύνη νά ἀποδοθῇ καί νά ἀποδίδεται, μέ πορεῖες μνήμης καί δρόμους θυσίας καί δεήσεις καί μνημόσυνα, τόσο μπροστά στήν προτομή τοῦ ἀγνοῦ καί ἀνιδιοτελοῦς, τοῦ μεγάλου ἥρωος, Ἰωάννου Παπαδιαμαντοπούλου, στά Ταμπάχανα, ὁ ὁποῖος καί τήν περιουσία του

ὑπέρ Πατρίδος διέθεσε καί τήν ζωή του γιά τήν ἐλευθερία τοῦ Γένους προσέφερε, καταλιπών τό αἷμα του στό μυριοδόξαστο Μεσσολόγγι, ἀλλά καί προσευχές καί ἔκφραση τιμῆς σέ τοῦτο τό μνημεῖο πού ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Πατρέων ἔστησε γιά τόν Δεσπότη τῶν Πατρῶν, τόν Ἐθνεγέρτη Γερμανό καί τούς συναγωνιστάς του Κληρικούς καί Λαϊκούς, Προκρίτους καί τούς ἄλλους Ἕλληνες, πού ἔνωσαν τίς καρδιές τους καί τήν ρωμαλαιότητα τῶν δυνάμεών τους, γιά τήν πίστη καί τήν πατρίδα.

Εὐγνωμόνως γιά μιά ἀκόμη φορά εὐχαριστῶ τόν Σύλλογο «Μωραΐτες ἐν Χορῷ», τά ἀγόρια καί τά κορίτσια, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνο τήν θυσία τῶν 10.000 καί πλέον Πατρινῶν τιμοῦν καί εἰς πανηγυρισμόν συνεγείρουν, ἀλλά καί τήν ἀναπαράσταση, τῆς ὑψώσεως τῆς Σημαίας καί τῆς ὁρκωμοσίας ἀπό τόν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό, στόν ἁγιασμένο αὐτό τόπο κάθε χρόνο ἀναβιώνουν.

Εὐχαριστῶ ἀπό τήν θέση αὐτή καί μέσα ἀπό τήν καρδιά μου, ὅλους τούς Πατριωτικούς Συλλόγους ἀπό τήν Πάτρα καί ἀλλοῦ, πού ἦλθατε ἀπόψε γιά νά τιμήσουμε τούς ἥρωας καί μάρτυρας Πατρινούς προγόνους μας, ἀλλά καί ὅλους ὅσοι εὐκλεῶς ἀγωνίστηκαν καί ἡρωικῶς ἔπεσαν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος.

Προκειμένου αὐτός ὁ ἑορτασμός νά ἑδραιωθῇ καί νά παγιωθῇ στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ὁρίσαμε νά πραγματοποιῆται κατ’ ἔτος τήν Ε’ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, μιά Κυριακή πρό τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ἀφοῦ ἡ σφαγή τῶν Πατρέων, ἄρχισε τήν Κυριακή τῶν Βαΐων 1821 καί διήρκεσε μέχρι καί τήν Μεγάλη Παρασκευή τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Στόν αὐλειο δέ χῶρο τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Πολιούχου τῶν Πατρῶν, ἡ Ἱερά Μητρόπολις, ἔστησε μνημεῖον δόξης, ἀφ’ ἑνός μέν γιά νά τιμηθοῦν οἱ ἥρωες, ἀφ’ ἑτέρου δέ γιά νά διδάσκωνται οἱ ἐπιγενόμενοι.

Πρός περαιτέρω δέ ἀνάδειξιν καί κατωχύρωσιν αὐτοῦ τοῦ ἑορτασμοῦ, μέ αἴτημά μας πρός τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προκαλέσαμε Συνοδικήν Ἀπόφασιν, ὥστε ἐπισήμως πλέον νά ἑορτάζεται ἡ μνήμη τῶν φρικτοῖς μαρτυρίοις τελειωθέντων Πατρέων, ὑπό τῶν βαρβαρικῶν ὀρδῶν τοῦ Γιουσούφ Πασᾶ.

Ἀγαπητοί μου, οἱ Ἕλληνες ἦταν τότε λίγοι ὅμως τόσο πολλοί.

Ἦταν ἀδύναμοι ὑλικά, ὅμως τόσο δυνατοί ψυχικά.

Ἦταν ἀγωνισταί μέ λιανοντούφεκα, ἐναντίον μιᾶς ὁλόκληρης αὐτοκρατορίας. Ὅμως ὕψωσαν τά στήθη τους γιά τήν ἐλευθερία τῆς Πατρίδος μας.

Δέν εἶχαν οὔτε τά ἀπαραίτητα γιά νά ζήσουν καί ὅμως δέν πούλησαν τά

πρωτοτόκιά τους, ἀντί πινακίου φακῆς, ὅπως δυστυχῶς πράττομε σήμερα.

Δέν εἶχαν οὔτε τά ἀπαραίτητα νά μεγαλώσουν τά παιδιά τους καί ὅμως, ἦταν πολύτεκνοι γιά νά μήν ἐξαφανισθῇ ἡ σειριά μας, τό Ἔθνος μας, ἐν ἀντιθέσει μέ τούς σημερινούς Ἕλληνες πού βιώνομε τό ὀξύτατο δημογραφικό πρόβλημα στή χώρα μας.

Ὑπερασπιζόμενοι 400 χρόνια καί γιά ἄλλες περιοχές 500 τά ἱερά καί τά ὅσιά μας καί τήν ὑπόσταση τήν πνευματική καί γεωγραφική τῆς Πατρίδος μας, ὑπερασπίζοντο καί αὐτήν ταύτην τήν ὑπόστασιν τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία σπανίως ἤ καί καθόλου ἀνεγνώρισε αὐτήν τήν ὑψίστης σημασίας προσφοράν τῆς Ἑλλάδος καί πάντοτε ἐπιλήσμων ἐφάνη αὐτῆς τῆς ὀφειλῆς. Ὅμως δυστυχῶς σέ λίγο θά θρηνῇ διά τά φρικτά ἀποτέσματα τῆς μουσουλμανοποιήσεώς της.

Παιδιά μου εὐλογημένα,

Δέ μᾶς φοβίζει τίποτα σήμερα περισσότερο ἀπό τήν ἀδράνεια καί ἀδιαφορία, ἡ ὁποία διακατέχει τούς νεοέλληνες.

Τήν εὐθύνη ἔχομε ὅλοι μας, γιατί ἀνεχτήκαμε τόσα χρόνια, ἀδιαμαρτήρητα, αὐτή τήν ὀργανωμένη καί ἐνορχηστρωμένη προσπάθεια, ἀπαξιώσεως τῶν πάντων, στό ὄνομα μιᾶς ἰδεοληψίας καί μιᾶς κουλτούρας ἡ ὁποία οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μέ τίς ρίζες καί τούς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους μας.

Ὅμως ποτέ δέν εἶναι ἀργά.

Ἡ φωνή τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου καί δι’ αὐτή τήν περίπτωση εἶναι ἐπίκαιρη.

«Ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ’ ὕπνου ἐγερθῆναι».(Ρωμ, ΙΓ, 11)

Καιρός νά ξυπνήσωμε.

Καιρός νά βροῦμε τόν χαμένο ἐνθουσιασμό.

Καιρός νά μελετήσωμε τήν ἱστορία μας.

Καιρός νά ἀγωνιστοῦμε γιά τά δίκαια τῆς Πατρίδος μας.

Καιρός νά ἀποτινάξωμε τόν ὁποιοδήποτε ζυγό καί τήν ὅποια σκλαβιά ἐπιχειροῦν νά μᾶς ἐπιβάλλουν.

Καιρός νά βροντοφωνάξωμε ὄχι μόνο μέ τό στόμα, ἀλλά ἀπό τῆς καρδιᾶς μας τά τρίσβαθα.

Ζήτω ἡ Ἑλλάδα!

Ζήτω ἡ Πάτρα μας, μέ τά ἀγωνιστικά της νειάτα.

Παρακάτω η εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις: Ἰωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθῆναι
Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

ΠΡΑΞΙΣ
ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΩΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ἀπὸ 12ης Μαρτίου 2024 καὶ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 970/588 Ἀποφάσεως Αὐτῆς, κατόπιν ὑποβληθέντος αἰτήματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου,

ΚΑΘΙΕΡΟΙ

τὴν Ε' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν ἑκάστου ἔτους ὡς ἡμέραν τοπικῆς τιμῆς καὶ μνήμης τῶν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων ἕως καὶ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς τοῦ ἔτους 1821, ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν σφαγιασθέντων Πατρέων, καθ' ὅτι ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία οἶδε, πάνυ καλῶς, γεραίρειν καὶ μνημονεύειν διὰ παντὸς τὰ μαρτυρικῶς ὑπὲρ Ἀρετῆς, Πίστεως καὶ Πατρίδος τελειωθέντα τέκνα Αὐτῆς, ὑπομιμνήσκειν δὲ τοῖς ἐπιγινομένοις ὅτι οὐδὲν ἁγιώτερον, γλυκύτερον καὶ τιμιώτερον τῆς Ἀμωμήτου ἡμῶν Ὀρθοδόξου Πίστεως καὶ τῆς φιλτάτης καὶ ἡρωοθρέμμονος Πατρίδος ἡμῶν, ὡς ἐπιμαρτυρεῖ ἡ ἀπὸ αἰώνων ἐθνικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ συνείδησις τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, καταστέφοντες τὴν Ἀποστολικὴν Μητρόπολιν τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Πατρῶν διὰ τῶν ὑποκαρδίων ἡμῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πρεσβείαις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

✠ Ἀθηνῶν Ἱερεμίας Β', Πρόεδρος

ΑΡΑΠΗΣ

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΠΑΤΡΩΝ
1919
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ
1919

ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΠΑΤΡΑΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ
1873

ΦΑΡΟΣ ΠΟΝΤΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
1984

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΣ ΑΜΠΕΡΙΩΝ
2004
"ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΚΟΝΕΤΣΗΣ"

Αναπτυξη

Εργοθεραπεία

Εργοθεραπεία

ΤΕΧΝΙΚΟ
ΓΡΑΦΕΙΟ

ΤΕΧΝΙΚΟ
ΓΡΑΦΕΙΟ